El cost de la criança el 2026

Quant costa criar a Catalunya i quin esforç suposa per a les famílies

Novembre de 2026

Save the Children

Aquest informe s'ha elaborat a partir de l'anàlisi feta
per ***KSNET, Knowledge Sharing Network, S.L.*** L'equip investigador ha estat format
per Mireia Álvarez, Elena Costas, Inés Salinas, María Sánchez, Laia Telechea i Pere A. Taberner.

Save the Children

Directora d'Influència i Desenvolupament Territorial: Catalina Perazzo; ***responsable de Polítiques d'Infància:*** Carmela del Moral;
director de seu Catalunya: Antoni Pérez; ***correctora:*** Laura Andrés; ***art i maquetació:*** Giampiero Vilardi/Raúl Lucas; ***il·lustracions:*** Germán Gullón/VALBHY Design.

CC BY NC SA

Edita:

Save the Children España
Novembre de 2026

Índex

Resum 5

Missatges clau 6

Introducció 7

Per què és important calcular el cost de la criança el 2026? 8

El cost de la criança el 2026 14

Com es calcula? Definició i estimació de les partides de despesa 14

Evolució del cost de la criança des del 2024 fins al 2026 14

L'habitatge, el cost que no para de créixer 16

El cost de la criança per edats 18

Qui no hi arriba? El cost de la criança segons la renda de la llar 23

Criar no pot continuar sent un factor d'empobriment: una crida a continuar actuant 24

Línia d'actuació 1: una Renda Garantida de Ciutadania pensada per a la infància 25

Línia d'actuació 2: menjador escolar, escola bressol i conciliació durant tot l'any 26

Línia d'actuació 3: garantir l'accés a un habitatge digne per a les famílies amb fills i filles 27

Annex metodològic 28

Resum

Criar un nen o una nena a Catalunya costa una mitjana de 951 euros al mes el 2026. El cost es distribueix entre necessitats molt diverses, amb un pes especial de les partides d'alimentació, habitatge, conciliació i despeses extraordinàries.

El cost augmenta a mesura que els nens i nenes creixen, i arriba al màxim durant l'adolescència; a més, varia entre els territoris analitzats: Catalunya és la segona comunitat autònoma més cara per criar.

Aquest elevat cost de la criança compromet l'economia d'una part molt significativa de les famílies catalanes. Gairebé una de cada cinc famílies amb nens, nenes i adolescents no disposa d'ingressos suficients per cobrir-lo, mentre que la meitat de les llars ha de destinar almenys el 50% de la seva renda disponible a les despeses de criança.

Aquestes xifres reforcen la necessitat d'adaptar les polítiques de suport a la criança a la realitat econòmica de les famílies: a quant costa criar, a com canvien les necessitats amb l'edat i a les dificultats que afronten les llars amb menys recursos.

Missatges clau

1. Criar un nen o una nena a Catalunya costa una mitjana de 951 euros al mes el 2026.

2. El cost augmenta amb l'edat, des de 786 euros mensuals entre els 0 i els 3 anys fins a 1.045 euros a l'adolescència.

3. En comparació amb el cost a escala estatal, a Catalunya la criança és un 14% més cara.

4. La partida d'alimentació és una de les principals despeses juntament amb l'habitatge: omplir la nevera s'emporta més del 27% del total del pressupost familiar, un cost que representa gairebé 5 punts percentuals més sobre la despesa total a l'adolescència.

5. La despesa en habitatge suposa més d'un 21%, una despesa que s'ha més que duplicat respecte a l'any 2018 i que augmenta cada any.

6. El 18% de les famílies amb nens i nenes no compta amb ingressos suficients per cobrir el cost de la criança, fins i tot destinant-hi tota la seva renda disponible.

7. Una de cada dues famílies ha de dedicar almenys la meitat de la seva renda disponible a fer front a les despeses de criança.

Introducció

Criar un nen o una nena implica atendre un conjunt de necessitats que canvien a mesura que creix: alimentació, habitatge, roba, educació, cures, transport o lleure. Cobrir-les suposa un esforç econòmic important per a les famílies, la magnitud del qual depèn tant de l'edat dels fills i filles com de les seves circumstàncies econòmiques i del lloc on viuen.

Dos anys després de l'última estimació de Save the Children, actualitzar el cost de la criança permet conèixer com han evolucionat aquestes necessitats i els béns i serveis necessaris per cobrir-les. No totes les partides evolucionen de la mateixa manera i algunes depenen també de la provisió i el suport públics, de manera que els canvis en el cost total poden amagar evolucions molt diferents en la seva composició.

Aquest informe actualitza el cost de la criança a Catalunya el 2026 i dona continuïtat a les estimacions fetes per Save the Children el 2018, el 2022 i el 2024. L'anàlisi estima el cost mitjà d'una cistella de béns i serveis necessaris per a la criança i examina com varia segons l'edat i el nivell de renda de les llars. Aquesta edició incorpora un canvi metodològic en les partides d'educació i alimentació per reflectir de manera més adequada la realitat de les famílies. Per garantir la comparabilitat, el cost del 2024 s'ha recalculat amb la nova metodologia i l'anàlisi de l'evolució se centra en el període 2024-2026 (vegeu l'annex metodològic).

L'actualització permet, a més, analitzar quin esforç econòmic suposa la criança per a les llars segons el seu nivell d'ingressos, identificar aquelles que no disposen de recursos suficients per cobrir-ne els costos i examinar el paper que poden exercir les polítiques públiques de suport a les famílies.

Per què és important calcular el cost de la criança el 2026?

Espanya continua tenint una de les taxes de pobresa infantil més elevades d'Europa. Fora de la UE, forma part, a més, del reduït grup de sis països de l'OCDE en què més d'un de cada cinc infants viu en pobresa relativa. **A Catalunya, gairebé dos de cada cinc nens, nenes i adolescents vivien el 2025 en risc de pobresa o exclusió social, una taxa superior a l'estatal.**[1] Cap altre grup d'edat presenta nivells comparables.

A Espanya, les persones que viuen en llars amb fills i filles a càrrec presenten la taxa de pobresa o exclusió social més alta de tota la Unió Europea (29,9% en contrast amb la mitjana comunitària del 22,1%).[2] **A Catalunya, aquesta taxa és encara més elevada i arriba al 30,6% de les llars amb nens, nenes i adolescents.**[3] Créixer amb pocs recursos continua sent, en massa casos, el punt de partida d'una trajectòria vital marcada per la desigualtat.

La pobresa i la criança tampoc no afecten igual homes i dones. Les dones tenen ingressos més baixos i continuen assumint una part desproporcionada de les cures: nou de cada deu persones que treballen a temps parcial per tenir cura d'algú són dones.[4,5] Aquesta desigualtat pesa especialment quan es cria en solitari. Vuit de cada deu llars monoparentals estan encapçalades per una dona, una realitat que

1 36,5% (ECV 2025 Catalunya)

2 Eurostat (2026). People with dependent children face higher poverty. ***https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20260506-1***

3 INE (2026). Encuesta de Condiciones de Vida 2025. ***https://www.ine.es/dyngs/Prensa/ECV2025.htm***

4 INE (2025). Encuesta Anual de Estructura Salarial. Año 2023. Datos definitivos. ***https://ine.es/dyngs/Prensa/EAES2023.htm***

5 INE (2025). Encuesta de Población Activa. Variables de submuestra. Año 2024.

també s'observa a Catalunya, i més de la meitat d'aquestes llars[6] es troba en risc de pobresa o exclusió social. Quan una sola persona ha d'assumir els ingressos i les cures, fer front a les despeses de la criança resulta especialment difícil.

Créixer en la pobresa deixa cicatrius que es mantenen tota la vida. La manca de recursos durant la infància condiciona l'accés a qüestions tan bàsiques com una alimentació adequada, l'atenció sanitària o un habitatge segur, i pot afectar el desenvolupament, la salut i l'aprenentatge de nens i nenes. Les seves conseqüències es poden allargar, a més, fins a l'edat adulta.[7]

Criar és car, i les dificultats per assumir aquest cost també formen part de les decisions de moltes famílies sobre si tenir fills o filles. El 2024 hi va haver 318.005 naixements a Espanya, i 53.747 van ser a Catalunya.[8] Darrere d'aquesta evolució hi ha múltiples raons, entre les quals les dificultats econòmiques, laborals i de conciliació.

Els ingressos de les famílies han crescut en els darrers anys, però també ho ha fet el cost de la vida. Els salaris reals continuen un 2% per sota dels nivells de principis del 2021.[9] A més, tenir feina ja no és suficient per cobrir adequadament les necessitats bàsiques: el 2024, el 16,5% de les llars amb nens, nenes i adolescents a càrrec a Catalunya es troben en situació de pobresa laboral.[10] El 2026, a més, els preus han tornat a repuntar. Però el cost de criar no depèn de l'evolució de l'IPC

---

6 52,8% de llars monomarentals es troben en AROPE (2020). ECV 2025 Catalunya

7 Alto Comisionado contra la Pobreza Infantil. (2023). Pobreza infantil en España. Presidencia del Gobierno. ***https://www.juventudeinfancia.gob.es/sites/default/files/infancia/garantia/documentacion_de_interes/PDF_Final_Pobreza%20infantil_simples.pdf***

8 INE (2025). Movimiento Natural de la Población / Indicadores Demográficos Básicos. Año 2024. ***https://www.ine.es/dyngs/Prensa/MNP2024.htm***

9 OCDE (2026). OECD Employment Outlook 2026: Spain. ***https://www.oecd.org/en/publications/oecd-employment-outlook-2026_9c4f5c3e-en/spain_1b574b65-en.html***

10 Cuentas que no salen. Save the Children (2025). Disponible a: ***https://www.savethechildren.es/actualidad/cuentas-que-no-salen***

en conjunt, sinó del preu i del pes dels diferents béns i serveis que necessiten les famílies amb fills i filles.

L'habitatge és un d'aquests béns i suposa una de les principals partides del pressupost familiar. A Catalunya, el preu mitjà del lloguer va arribar als 15,9€/m2 el setembre del 2026.[11] Per a les famílies amb fills i filles, el cost és especialment rellevant: a mesura que creix la llar, també ho fa l'espai necessari i, amb ell, la despesa en habitatge.

Part del cost de la criança es compensa mitjançant les polítiques públiques. En els darrers anys s'han fet passos importants, des de l'aprovació de l'Estratègia Nacional de Prevenció i Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social 2024-2030 fins a la posada en marxa i l'ampliació del Complement d'Ajuda per a la Infància (CAPI).[12] El 2025 s'han adoptat polítiques molt rellevants per combatre la pobresa infantil a Catalunya, en les quals Save the Children ha participat activament en la seva elaboració. Destaquen l'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030 de la Generalitat de Catalunya i l'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025- 2030 de l'Ajuntament de Barcelona.

No obstant això, una part important de les ajudes no arriba a qui hi té dret. El 2025, el 52% de les llars amb dret a l'Ingrés Mínim Vital no el va sol·licitar, percentatge que va arribar al 71% entre els potencials beneficiaris del CAPI.[13]

---

11 Idealista (2026). Informe de precios en alquiler en Catalunya. Setembre de 2026. Sala de premsa d'Idealista. Disponible a: ***https://www.idealista.com/sala-de-prensa/informes-precio-vivienda/alquiler/cataluna/*** (consulta: octubre de 2026).

12 Ministerio de Derechos Sociales, Consumo y Agenda 2030 (2024). ***https://www.dsca.gob.es/es/comunicacion/notas-prensa/derechos-sociales-aprueba-nueva-estrategia-pobreza-vivienda-desarrollo***

13 AIReF (2026). Quinta opinión sobre el Ingreso Mínimo Vital. ***https://www.airef.es/es/noticias/la-airef-propone-reforzar-la-coherencia-del-imv-con-otras-prestaciones-sociales-y-revisar-su-diseno/***

En conjunt, l'IMV i el CAPI només arriben al 29% de les llars en situació de pobresa infantil.[14]

Les famílies catalanes, a més, compten amb la Renda Garantida de Ciutadania (RGC), la prestació de la Generalitat de Catalunya. El desembre del 2025, 36.457 llars eren titulars d'aquesta prestació, 8.482 menys que al gener, i el nombre de persones que la rebien va caure un 22%.[15] A més, una llar de 4 persones –la RGC no distingeix per edats– pot percebre com a màxim 1.443,3€ mensuals el 2026, un import allunyat del que costa criar a Catalunya.[16] Alhora, la reforma de la llei que es tramita al Parlament inclou un complement de 50 euros mensuals per menor, tot i que seria incompatible amb el CAPI, i també és lluny de cobrir la totalitat del cost de criar.[17]

En aquest context, conèixer quant costa criar és també saber què necessiten les famílies per poder fer-ho en condicions adequades. Aquest informe actualitza el cost de la criança a Catalunya el 2026, tenint en compte les necessitats de nens, nenes i adolescents en les diferents etapes del seu creixement i el preu dels béns i serveis necessaris per cobrir-les.

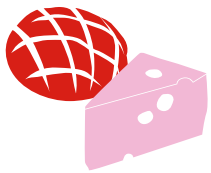
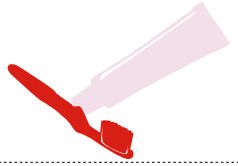
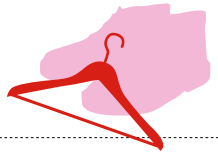
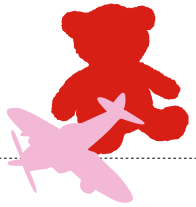
14 AIReF (2026). Spending Review 2022-2026, fase 2: Ingreso Mínimo Vital. ***https://www.airef.es/es/estudios/ingreso-minimo-vital/***

15 Departament de Drets Socials i Inclusió (2026). Renda garantida de ciutadania i complements de prestacions i pensions estatals. Dades de l'any 2025. ***https://social.bibliotecadigital.gencat.cat/handle/20.500.14622/2050***

16 Generalitat de Catalunya (2026). Renda garantida de ciutadania i prestació complementària a prestacions estatals (persones activables). ***https://tramits.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/rgc-i-complement-activables***

17 Parlament de Catalunya (2025). Proposició de llei de la renda garantida de ciutadania (202-00042/15). ***https://www.parlament.cat/document/bopc/436385832.pdf***

> *Partides de despesa*

1. Alimentació		El cost de la dieta recomanada per l'Associació Espanyola de Pediatria (AEP), en les quantitats necessàries per a cada edat, tenint en compte el període de lactància recomanat per l'Organització Mundial de la Salut (OMS). Inclou el dinar dels qui no disposen de menjador escolar al seu centre; el cost del menjador, quan n'hi ha, s'imputa a educació.
2. Higiene		El cost d'una cistella de productes d'higiene en quantitats adequades a les necessitats de cada etapa: des de productes com bolquers i tovalloletes humides els primers anys fins a desodorants, cremes o compreses i tampons a l'adolescència.
3. Roba i calçat		El cost d'una quantitat bàsica de roba i calçat adaptada a cada edat, ja que com més petits són, més ràpidament canvien de talla i més gran és la necessitat de canviar de roba.
4. Educació		S'ha assumit que tots els nens i nenes van a escoles públiques. És important no oblidar que hi ha la possibilitat que els menors d'entre 0 i 3 anys vagin a centres d'educació infantil. Aquests centres, però, no són totalment gratuïts i, atès que l'assistència, per a moltes famílies, respon més a una necessitat de conciliació de la vida laboral i personal que a una decisió educativa, aquesta partida s'ha inclòs en la dimensió de conciliació. Les partides que s'han inclòs per calcular la despesa educativa són el menjador escolar -segons el percentatge de centres que disposen d'aquest servei en cada etapa educativa-, els llibres de text i el material escolar.
5. Lleure i joguines		Hem tingut en compte que les necessitats de joguines són creixents des dels 0 fins als 12 anys. A partir d'aquesta edat, el lleure guanya més espai, així com els productes tecnològics i de telefonia.

6. Sanitat		S'assumeix que les famílies fan ús de la sanitat pública. S'hi afegeixen costos no inclosos com vacunes recomanades i no cobertes, alguns serveis d'odontologia, ulleres i medicaments.
7. Mobles i estris		Els primers anys calen bressols o cotxets; els anys posteriors, un llit, canvis de coixins i llençols, etc.
8. Habitatge		S'ha calculat la diferència que representa passar de no tenir fills a tenir-ne. S'ha atribuït aquesta diferència al cost d'habitatge dels nens i nenes, computant el cost en funció del tipus de llar.
9. Despeses corrents de l'habitatge		Les partides considerades en aquesta cistella de serveis són les associades als costos de l'aigua, la taxa d'escombraries, la taxa de clavegueram, les despeses de comunitat, el gas i l'electricitat.
10. Transport		S'ha calculat segons el preu del transport públic a totes les capitals de província.
11. Conciliació		De 0 a 3 anys s'ha calculat la despesa en l'escola bressol, i per als més grans de 4 anys, el cost d'activitats extraescolars, d'estiu i altres cures (cangur).
12. Despeses extraordinàries		Despeses esporàdiques no incloses en les altres dimensions, com ara la setmanada, excursions, aniversaris, imprevistos, etc.

El cost de la criança el 2026

Com es calcula? Definició i estimació de les partides de despesa

Per calcular el cost que suposa criar un nen o una nena a Catalunya el 2026, partim de l'elaboració d'un pressupost de necessitats bàsiques en funció de la seva edat.[18] En primer lloc, es defineix una cistella de béns i serveis bàsics, fixant com a consums mínims els recomanats pels organismes pertinents[19] per a cada partida de despesa. En segon lloc, s'utilitzen dades de l'Enquesta de Pressupostos Familiars (EPF 2024 i 2025)[20] i es combinen amb altres fonts de dades –preus de botigues amb implantació i quota de mercat a tot el territori espanyol, així com altres informes i literatura existent–. Les partides de despesa s'exposen a continuació.

Evolució del cost de la criança des del 2024 fins al 2026

El cost de la criança el 2026 a Catalunya és de **951 euros de mitjana al mes** per filla o fill. El 2024, el cost estimat amb criteris comparables se situava en 920 euros mensuals,[21] la qual cosa suposa un **increment del 3%.**

La Taula 1 desagrega el cost mitjà de la criança per mes i fill o filla per a cadascuna de les partides definides anteriorment, així com la seva evolució entre el 2024 i el 2026. Les despeses que més han augmentat des del 2024 han estat les relaciona-

18 Vegeu l'annex per a una descripció detallada de la metodologia de càlcul.

19 Per exemple, l'Associació Espanyola de Pediatria (AEP), l'Organització Mundial de la Salut (OMS) o l'Organització de Consumidors i Usuaris (OCU).

20 Les dades disponibles més recents de l'EPF. El motiu d'incloure dos anys d'informació és poder disposar d'una mostra prou gran perquè els resultats siguin fiables.

21 Per garantir la comparabilitat entre tots dos anys, l'estimació del 2024 s'ha recalculat aplicant els mateixos criteris que el 2026. Per aquest motiu, les xifres del 2024 que es presenten en aquest informe poden diferir de les publicades en l'edició anterior. Vegeu l'Annex metodològic.

des amb l'habitatge (11,5%, una mica més de 20 euros/mes) i les despeses extraordinàries (11,6%, 12 euros/mes). En aquest últim cas, l'augment s'explica sobretot per l'encariment de les excursions escolars.

L'habitatge (agrupant mobles i estris, habitatge i despeses corrents) i l'alimentació representen gairebé el 55% del cost mitjà mensual de criar un fill o filla, de manera que l'increment continuat de preus en aquestes partides té un fort impacte en l'economia familiar, especialment per a les rendes mitjanes i baixes.

Taula 1. ***Cost mitjà mensual de la criança el 2026 per filla o fill desagregat per partides de despesa. Evolució respecte al 2024 amb la nova metodologia***

	(%) 2026	*(€) 2026*	*(€) 2024*	*(%) Diferencia 2024-26*	*(€) Diferencia 2024-26*
Alimentació	27,4%	260	258	0,9%	2
Higiene	2,6%	25	25	-0,4%	0
Roba i calçat	6,4%	61	59	2,9%	2
Educació	5,5%	52	48	9,1%	4
Lleure i joguines	4,0%	38	39	-2,0%	-1
Sanitat	0,7%	7	7	-2,2%	0
Mobles i estris	1,6%	15	15	0,7%	0
Habitatge	21,6%	205	184	11,5%	21
Despeses corrents de l'habitatge	4,3%	41	40	3,0%	1
Transport	0,4%	4	9	-59,9%	-5
Conciliació	13,2%	126	132	-4,6%	-6
Despeses extraordinàries	12,3%	117	105	11,6%	12
Total	**100%**	**951**	**920**	**3,3%**	**31**

Font: Elaboració pròpia segons la metodologia explicada (vegeu l'Annex).
Nota: les xifres del 2024 s'han recalculat amb els criteris metodològics d'aquesta edició per garantir-ne la comparabilitat amb el 2026.

L'habitatge, el cost que no para de créixer

L'habitatge és la partida que explica millor com ha canviat el cost de la criança en els darrers anys. Tenir fills i filles obliga a buscar una casa més gran, amb més habitacions, i a assumir més despesa en aigua, llum o gas. El 2026, l'habitatge i les seves despeses corrents suposen 246 euros al mes per cada fill o filla.

A més, es tracta d'un problema que fa anys que no es resol. Des del 2018, només el cost de l'habitatge associat a la criança no ha deixat de créixer en totes les edicions de l'estudi, fins gairebé a triplicar-se, amb un increment acumulat del 173%. Per la seva banda, el cost dels subministraments i despeses de la llar ha augmentat un 32% (10 euros/mes), cosa que afegeix una pressió addicional al pressupost de les famílies amb fills i filles.

Alhora, és important recordar que el nostre càlcul mesura el que les famílies gasten de més en habitatge pel fet de tenir fills i filles, no el que necessitarien gastar. En aquest sentit, moltes famílies no es poden permetre una casa més gran i es queden en una de massa petita. Aquest esforç no apareix com a cost, però el paguen els nens i nenes en forma de manca d'espai, d'intimitat o d'un lloc tranquil per estudiar. El 2025, el 17,1% dels nens, nenes i adolescents a Catalunya vivia en un habitatge

Taula 2. ***Cost de l'habitatge en la criança (euros al mes per fill o filla).***

	(€) 2018	***(€) 2022***	***(€) 2024***	***(€) 2026***	***Variació 2018-2026***
Habitatge	75 €	168 €	184 €	205 €	+173%
Subministraments i despeses de l'habitatge	31 €	40 €	40 €	41 €	+32%
Total habitatge	106 €	208 €	224 €	246 €	132%

Font: elaboració pròpia (cost de la criança 2018, 2022, 2024 i 2026).

sobreocupat (ECV 2026). Tot plegat apunta que el cost de l'habitatge que presentem probablement subestima el problema real.

L'habitatge, les despeses corrents associades i les despeses extraordinàries no són les úniques partides que empenyen a l'alça el cost de la criança. L'educació, que inclou despeses com el menjador escolar, els llibres de text i el material escolar, ha augmentat un 9,1% (4 euros/mes) respecte al 2024.

A la vegada, no totes les partides han augmentat entre el 2024 i el 2026. El canvi més destacat es produeix en conciliació, el cost de la qual s'ha reduït en 6 euros mensuals. Tot i així, aquesta partida continua tenint un pes important en el cost mitjà mensual de la criança el 2026, i representa un 13,2% en l'any actual. Més enllà de la conciliació, el transport també és una partida el cost de la qual s'ha reduït en aquests dos darrers anys. Ara costa 4 euros mensuals per filla o fill, i abans en costava 9.[22] Aquesta reducció respon a l'extensió de les bonificacions i la gratuïtat del transport públic fins als 14 anys.

22 És important tenir en compte que aquesta partida contempla la despesa addicional en transport que comporta un/a fill/a. S'han considerat els preus del transport públic perquè permeten aïllar millor l'efecte addicional d'un/a fill/a que la despesa en combustible i vehicles privats. No obstant això, en nuclis no metropolitans o amb poca connectivitat aquesta partida es defineix per la despesa en transport privat, i aquests resultats no hi són aplicables.

El cost de la criança per edats

Les necessitats canvien amb els anys, de manera que el cost de criar un nen o una nena no és el mateix en funció de l'etapa de la infància o l'adolescència en què es trobi. Per això, hem calculat el cost de la criança en quatre períodes: de 0 a 3 anys, de 4 a 6, de 7 a 12 i de 13 a 17 anys. La Taula 3 mostra la distribució per edats de les partides de despesa explicades anteriorment.

Entre els 0 i els 3 anys, el cost de la criança se situa en 786 euros mensuals, i és l'etapa amb un cost total més baix. La conciliació és, amb diferència, la principal partida en aquesta etapa (235 euros mensuals), seguida de l'habitatge (205 euros), la roba i el calçat (90 euros) i l'alimentació (84 euros).[23]

23 Les mares en situació de vulnerabilitat i/o amb feines precàries presenten taxes més baixes de lactància materna (Cole et al. 2024, Francis et al. 2021) per diversos factors, com la manca d'espais adequats o la inseguretat laboral. Per tant, l'estimació d'aquesta quantia és conservadora i el seu impacte és encara més gran entre les mares de les llars més vulnerables.

Taula 3. ***Cost mitjà de la criança per mes i filla o fill, per partides i franges d'edat (€, % i evolució)***

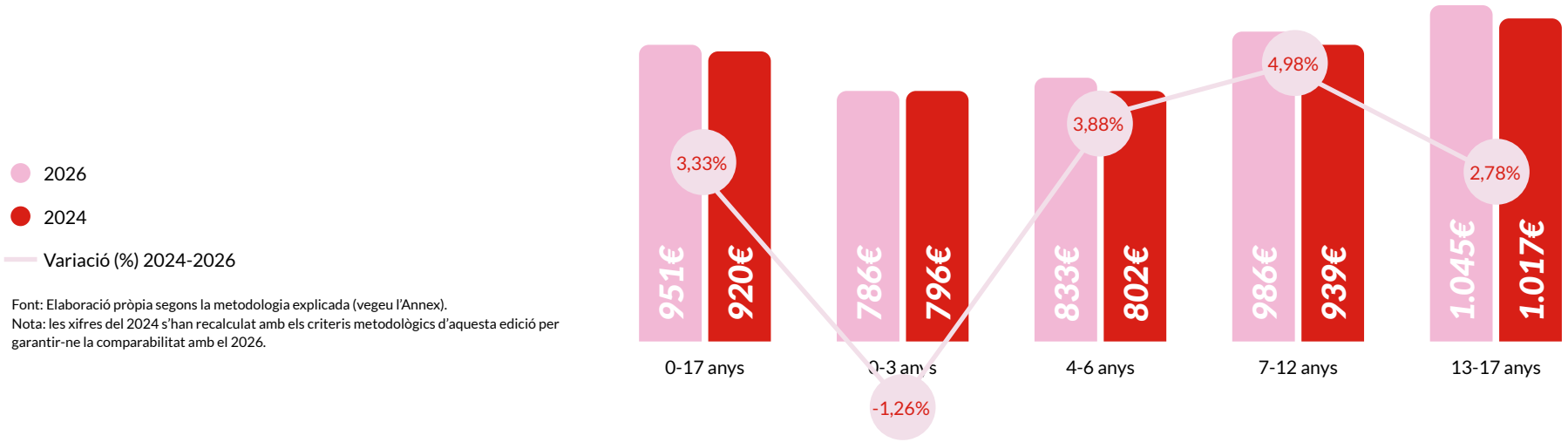
	0-17 anys		*0-3 anys*		*4-6 anys*		*7-12 anys*		*13-17 anys*	
	(€)	*(%)*	*(€)*	*(%)*	*(€)*	*(%)*	*(€)*	*(%)*	*(€)*	*(%)*
Alimentació	260	27,4%	84	10,7%	172	20,7%	286	29,0%	357	34,2%
Higiene	25	2,6%	59	7,5%	20	2,3%	17	1,7%	19	1,8%
Roba i calçat	61	6,4%	90	11,5%	35	4,2%	47	4,8%	72	6,9%
Educació	52	5,5%	0	0,0%	80	9,6%	82	8,3%	36	3,4%
Lleure i joguines	38	4,0%	20	2,6%	26	3,1%	31	3,1%	59	5,6%
Sanitat	7	0,7%	5	0,6%	5	0,6%	8	0,8%	7	0,7%
Mobles i estris	15	1,6%	40	5,1%	24	2,9%	10	1,1%	4	0,4%
Habitatge	205	21,6%	205	26,1%	205	24,6%	205	20,8%	205	19,6%
Despeses corrents de l'habitatge	41	4,3%	42	5,3%	39	4,7%	37	3,8%	45	4,3%
Transport	4	0,4%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	10	1,0%
Conciliació	126	13,2%	235	30,0%	135	16,2%	135	13,7%	59	5,6%
Despeses extraordinàries	117	12,3%	5	0,7%	92	11,1%	128	13,0%	172	16,4%

2026	**951 €**	**786 €**	**833 €**	**986 €**	**1045 €**
2024	920 €	796 €	802 €	939 €	1017 €
2024-2026 (€)	31 €	-10 €	31 €	47 €	28 €
2024-2026 (%)	3%	-1%	4%	5%	3%

Font: Elaboració pròpia segons la metodologia explicada (vegeu l'Annex).
Nota: les xifres del 2024 s'han recalculat amb els criteris metodològics d'aquesta edició per garantir-ne la comparabilitat amb el 2026.

Entre els 4 i els 6 anys, el cost puja a 833 euros mensuals. En aquesta etapa, les nenes i els nens comencen a anar a l'escola, la roba se'ls queda petita i comencen a menjar més. En conseqüència, la composició de la despesa també canvia: l'habitatge (205), l'alimentació (172 euros) i la conciliació (135) continuen sent les partides que impliquen més despesa per a les famílies, tot i que l'augment del cost també està lligat a altres partides. L'educació, per exemple, passa de 0 a 80 euros mensuals per filla o fill. Això també passa amb les despeses extraordinàries, que augmenten en 87 euros més cada mes per filla o fill.

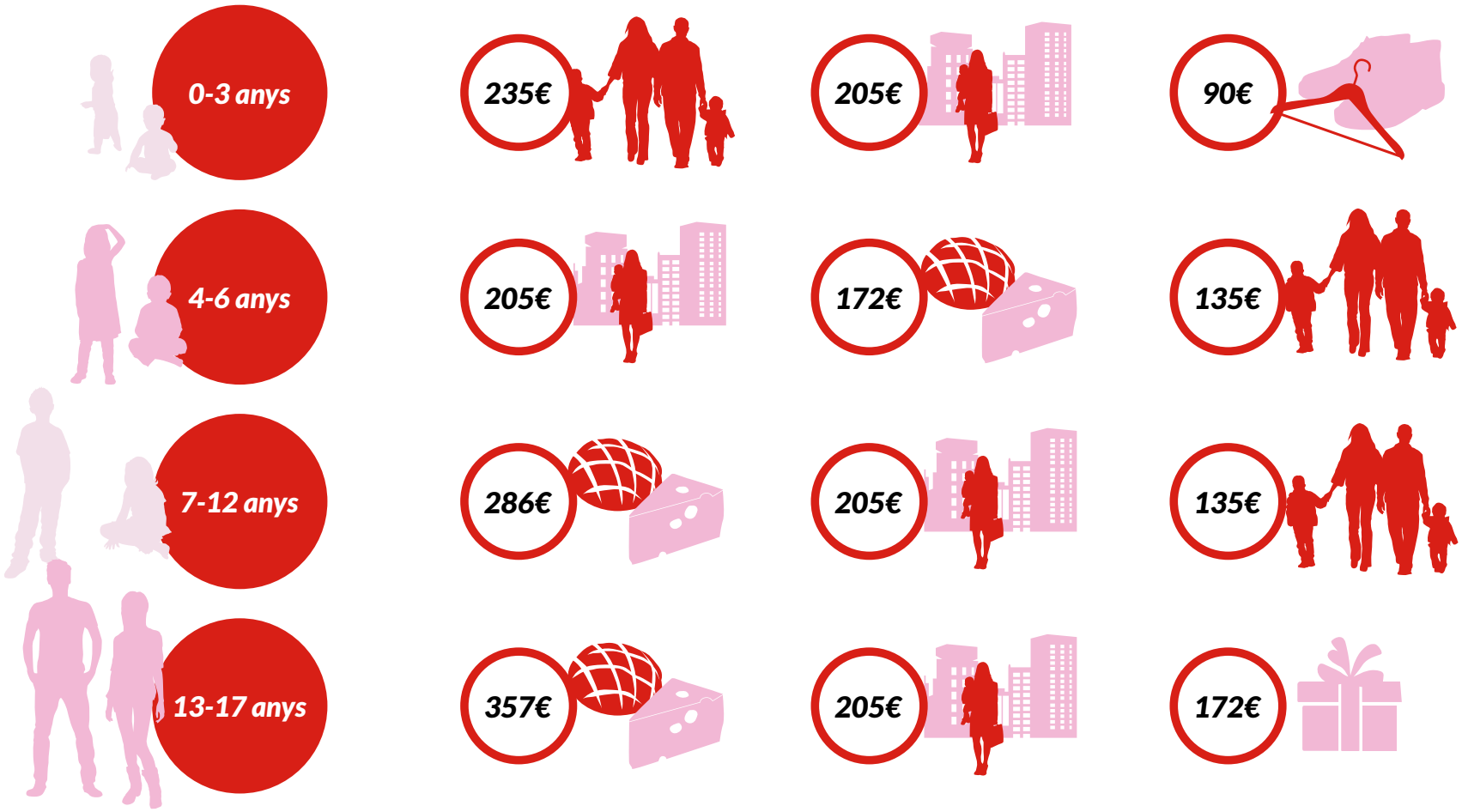
Dels 7 als 12 anys, el cost arriba als 986 euros mensuals, un 5% més que el 2024. L'alimentació passa a ser la principal partida (286 euros), seguida de l'habitatge (205 euros), i continuen guanyant pes les despeses extraordinàries (128 euros), vinculades, entre altres conceptes, a excursions i altres activitats. La conciliació també es manté entre les principals despeses (135 euros).

Font: Elaboració pròpia segons la metodologia explicada (vegeu l'Annex).
Nota: les xifres del 2024 s'han recalculat amb els criteris metodològics d'aquesta edició per garantir-ne la comparabilitat amb el 2026.

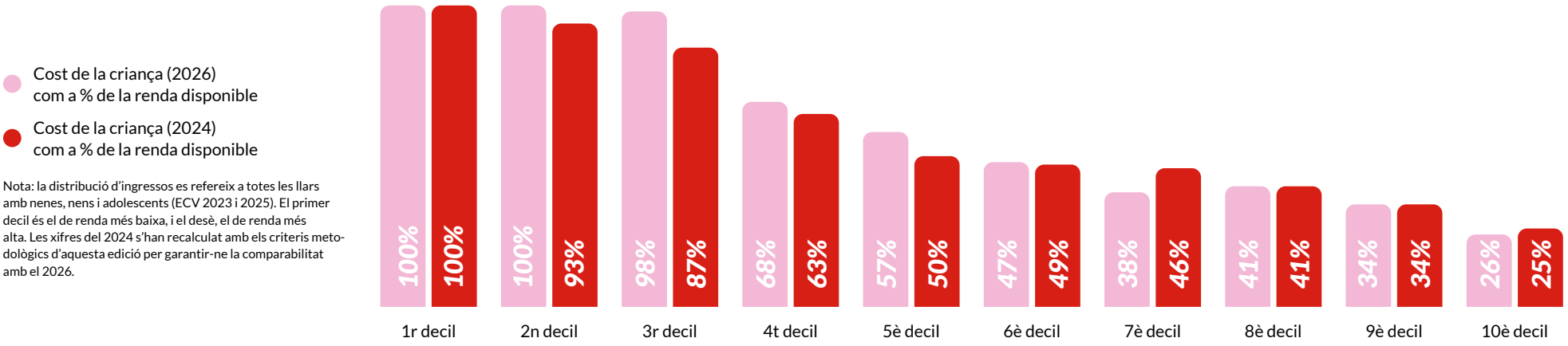
Figura 1.

Principals partides del cost mitjà mensual de la criança (per franges d'edat)

L'adolescència és l'etapa en què el cost de la criança arriba al màxim: 1.045 euros mensuals entre els 13 i els 17 anys, un 3% més que el 2024. L'alimentació representa ja 357 euros al mes,[24] prop del 34% del cost total, l'habitatge es manté com a segona despesa i les despeses extraordinàries arriben als 172 euros (16%). També augmenten respecte a etapes anteriors les despeses de lleure i joguines, i de roba i calçat.

Gràfic 1. ***Cost de la criança com a percentatge de la renda disponible de la llar (2024-2026).***

Nota: la distribució d'ingressos es refereix a totes les llars amb nenes, nens i adolescents (ECV 2023 i 2025). El primer decil és el de renda més baixa, i el desè, el de renda més alta. Les xifres del 2024 s'han recalculat amb els criteris metodològics d'aquesta edició per garantir-ne la comparabilitat amb el 2026.

24 Amb el canvi metodològic, el dinar dels qui no disposen de menjador escolar s'imputa a alimentació i no a educació. L'efecte és més gran entre els 13 i els 17 anys, perquè pocs centres de secundària tenen menjador.

Qui no hi arriba? El cost de la criança segons la renda de la llar

El cost de la criança suposa un esforç molt diferent per a les famílies en funció del seu nivell d'ingressos. Per analitzar aquestes diferències, comparem el cost estimat de la criança amb la renda disponible de les llars amb nens, nenes i adolescents.

Gairebé 150.000 llars amb nens, nenes i adolescents (18%) a Catalunya no compten amb ingressos suficients per cobrir el cost estimat de la criança, ni tan sols destinant-hi tota la seva renda disponible. La proporció ha augmentat respecte al 2024, quan afectava el 16%, en un context de creixement de les rendes de les llars.

El cost de la criança suposa una càrrega econòmica molt significativa per a una àmplia part de les famílies catalanes. De fet, **la meitat de les llars amb nens, nenes i adolescents ha de destinar almenys el 50% de la seva renda disponible a cobrir aquests costos**. A més, aquesta pressió econòmica de la criança s'estén al llarg dels diferents nivells de renda, inclús per a aquells trams més alts.

Si per a aquestes llars suposa ja una part molt rellevant dels seus recursos, l'impacte sobre les famílies de rendes mitjanes i baixes resulta encara més difícil d'assumir i reforça la necessitat de polítiques públiques que compensin aquest esforç desigual. Es tracta, a més, de llars que, malgrat disposar d'ingressos procedents de la feina, sovint queden fora de les principals prestacions adreçades a situacions de pobresa severa, com l'Ingrés Mínim Vital, mentre que l'abast del mínim per descendents de l'IRPF resulta limitat per alleujar el sobrecost de la criança. En aquest context, el Complement d'Ajuda per a la Infància (CAPI), en contemplar llindars d'accés més amplis, constitueix una eina especialment rellevant per donar suport a aquestes famílies, de manera que ampliar-ne la cobertura efectiva hauria de ser una prioritat.

Criar no pot continuar sent un factor d'empobriment: una crida a continuar actuant

El cost de la criança no només és una càrrega econòmica inassumible per a moltes llars, sinó també una inversió essencial en el futur de la nostra societat. Invertir en la criança de nens, nenes i adolescents és apostar per una societat més justa, rica i productiva. No obstant això, les famílies continuen afrontant enormes reptes econòmics, amb un sistema de suport social insuficient per cobrir les seves necessitats creixents.

L'alt cost de la criança posa de manifest la necessitat urgent de situar la infància i les seves condicions sociomaterials al centre de l'acció política, tant a escala estatal com en els diferents nivells territorials. En aquest sentit, Catalunya compta avui amb més eines que fa dos anys per reduir la pobresa infantil. Disposa d'una Estratègia de lluita contra la pobresa infantil per al 2025-2030, una reforma de la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) en tramitació i uns nous pressupostos que destina nous recursos a la infància. No obstant això, bona part de les mesures de l'Estratègia continuen pendents de desplegament. El repte per tant, és posar-les en marxa i garantir la protecció a la infància.

> Línia d'actuació 1: una Renda Garantida de Ciutadania pensada per a la infància

La RGC és la principal prestació de garantia d'ingressos de Catalunya, però cada vegada arriba a menys llars. El 2025, el nombre de persones que la rebien va caure un 22%.[25] A més, no protegeix adequadament la infància: només arriba al 34% dels nens, nenes i adolescents en pobresa severa, i dues de cada tres llars amb fills que la reben continuen en aquesta situació.[26] Una de les causes és la seva escala de quanties: una família de dos adults i dos fills o filles pot rebre com a màxim 1.443 euros al mes, amb prou feines 120 euros més per cada menor a càrrec.

Per això, cal que l'escala de quanties de la RGC incorpori el cost de la criança, ajustant els imports que perceben les famílies en funció de la seva composició i del nombre de nens, nenes i adolescents a càrrec. La implantació de l'Ingrés Mínim Vital, transferida des de l'Estat el passat octubre 2026 ha suposat un alliberament de recursos a escala autonòmica, que es poden destinar a millorar prestacions pròpies com la RGC. D'aquesta manera, les llars amb nens, nenes i adolescents podrien cobrir adequadament les seves necessitats bàsiques. En aquest sentit, la reforma de la llei que es tramita actualment al Parlament constitueix una oportunitat per avançar en aquesta direcció.

---

25 Departament de Drets Socials i Inclusió (2026). Renda garantida de ciutadania i complements de prestacions i pensions estatals. Dades de l'any 2025. ***https://social.bibliotecadigital.gencat.cat/handle/20.500.14622/2050***

26 Ivàlua (2025). Avaluació de la Renda Garantida de Ciutadania amb perspectiva d'infància i adolescència. ***https://ivalua.cat/sites/default/files/2025-11/Avaluaci%C3%B3_RGC_perspectiva_inf%C3%A0ncia_2025_versiofinal.pdf***

> *Línia d'actuació 2: menjador escolar i conciliació durant tot l'any*

El menjador escolar garanteix almenys un àpat saludable al dia a nens i nenes que, en molts casos, no tenen assegurada una alimentació adequada a casa. El Parlament va instar el Govern a garantir-ne la gratuïtat a partir del curs 2026-2027. No obstant això, els ajuts continuen depenent de la renda de les famílies i de les convocatòries de cada comarca. Cal, per tant, fixar un calendari de gratuïtat que comenci per tota la infància en risc de pobresa i pels centres de més complexitat, inclosa l'educació secundària, l'etapa en què és més car criar.

La conciliació, a més, no s'acaba quan acaba el curs escolar. El lleure educatiu i els casals i colònies d'estiu suposen una despesa important per a moltes famílies, i el seu preu i disponibilitat depenen en gran mesura del municipi de residència. A Barcelona no hi ha una tarifa municipal única, a Girona cada entitat fixa el seu propi preu i a Lleida i Tarragona la quota no es publica. Per garantir la igualtat d'oportunitats, proposem assegurar a tot el territori places gratuïtes o amb tarifació social, aprofitant els recursos del Pla Corresponsables i els fons per al lleure d'estiu previstos en l'acord de pressupostos del 2026.[27]

27 Generalitat de Catalunya i Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya (2026). Acord en matèria de cohesió social, polítiques socials i pressupost 2026-2027. ***https://www.tercersector.cat/sites/default/files/2026-05/acord_govern-tercersector_pressupostos_2026_def.pdf***

> Línia d'actuació 3: garantir l'accés a un habitatge digne per a les famílies amb fills i filles

L'habitatge continua sent una part important de les despeses de les llars. L'augment sostingut dels preus, juntament amb l'escassetat d'habitatge públic, s'ha convertit en un factor d'exclusió social que afecta directament la infància. Moltes famílies es veuen obligades a viure en habitatges inadequats, a destinar una part cada vegada més gran dels seus ingressos al lloguer o a afrontar situacions de desnonament.

Per garantir l'accés a un habitatge digne, cal prioritzar les famílies amb nens, nenes i adolescents en el sistema públic d'habitatge. Per fer-ho, s'han d'establir quotes específiques en l'adjudicació d'habitatge protegit i en l'ampliació de la xarxa d'habitatge social que preveu l'acord de pressupostos del 2026.[28] Així mateix, la reforma de la RGC hauria de mantenir la prestació complementària d'habitatge que recull la proposició de llei, per reforçar la protecció de les llars més vulnerables.[29]

Pel que fa als subministraments bàsics, la protecció davant la pobresa energètica històricament s'ha basat fins ara en ajuts que s'han de sol·licitar i en la condonació de deutes ja acumulats.[30] Per això, és fonamental avançar cap a un model preventiu, en què les bonificacions dels subministraments s'apliquin de manera automàtica a les famílies amb fills i filles i ingressos baixos, sense necessitat de tràmits addicionals.

---

28 Generalitat de Catalunya i Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya (2026). Acord en matèria de cohesió social, polítiques socials i pressupost 2026-2027. ***https://www.tercersector.cat/sites/default/files/2026-05/acord_govern-tercersector_pressupostos_2026_def.pdf***

29 Parlament de Catalunya (2025). Proposició de llei de la renda garantida de ciutadania (202-00042/15). ***https://www.parlament.cat/document/bopc/436385832.pdf***

30 Generalitat de Catalunya i Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya (2026). Acord en matèria de cohesió social, polítiques socials i pressupost 2026-2027. ***https://www.tercersector.cat/sites/default/files/2026-05/acord_govern-tercersector_pressupostos_2026_def.pdf***

Annex metodològic

Estratègia metodològica

L'estratègia metodològica seguida en aquest estudi consta de 7 passos, resumits a la Taula 3.

En primer lloc, s'han classificat les llars en cinc tipus, segons si la llar és monoparental o la criança es fa en parella i segons el nombre de nens i nenes a càrrec. No és el mateix el cost de criar un fill o filla que dos o tres, i les famílies monoparentals no tenen les mateixes necessitats econòmiques que les parelles. En segon lloc, s'han classificat els nens i nenes en quatre franges d'edat: de 0 a 3 anys, de 4 a 6, de 7 a 12 i de 13 a 17 anys. Aquesta diferenciació és important perquè les necessitats de les nenes i nens al llarg dels anys són diferents.

En tercer lloc, es defineixen 12 partides de despesa diferenciades, les despeses de les quals es computen de manera diferent per a cadascuna i el detall de les quals s'exposa al principi de l'apartat de resultats del cost de la criança 2026. Aquestes partides són alimentació, higiene, roba i calçat, educació, lleure i joguines, sanitat, mobles i estris, habitatge, costos corrents de l'habitatge, transport, conciliació i despeses extraordinàries.

En quart lloc, es restringeix la mostra de l'Enquesta de Pressupostos Familiars (EPF) per obtenir una mostra de llars representatives per al càlcul del cost de la criança.[31]

31 En aquest estudi s'utilitzen les dades de les dues EPF més recents, la del 2024 i la del 2025. El motiu d'incloure dos anys d'informació és poder disposar d'una mostra prou gran perquè els resultats siguin fiables.

En cinquè lloc, per a les partides que no utilitzen l'EPF, s'estableix una llista de productes per a cadascuna, les quantitats necessàries de cada producte, i se'n cerquen els preus en diverses botigues o fonts representatives de tot el territori espanyol.

En sisè lloc, un cop s'obté la mostra objectiu de l'EPF i les cistelles de béns i serveis de les partides, es procedeix al càlcul de despeses per franja d'edat.

Finalment, en últim lloc, s'agreguen totes aquestes dades per franja d'edat i partida i s'obtenen els resultats definitius.

Taula 3. ***Passos de la metodologia de càlcul del cost de la criança.***

1	***Definició de la tipologia de llar***	Definició de cinc tipus de llar: persona adulta amb un fill o filla, persona adulta amb dos fills o filles, parella amb un fill o filla, parella amb dos fills o filles i parella amb tres fills o filles. En algunes partides, atès que no es poden aïllar les despeses dels fills i filles de les de les persones adultes, s'utilitzen dues tipologies addicionals com a comparativa: persona adulta sense fills ni filles i parella sense fills ni filles[32]
2	***Definició de les franges d'edat***	Definició de quatre franges d'edat: de 0 a 3 anys, de 4 a 6 anys, de 7 a 12 anys i de 13 a 17 anys.

32 El motiu principal és el fet que en algunes de les partides considerades en aquest estudi no es pot diferenciar el consum que fan les persones adultes del dels nens i nenes. Per exemple, partides com el transport escolar o l'escola són, evidentment, despeses exclusives dels nens i nenes; en canvi, l'habitatge o les despeses de subministraments no es poden separar. Per tant, per poder imputar la despesa que correspondria als nens i nenes en aquestes partides s'utilitza la diferència entre una llar sense fills/es i la mateixa llar -en termes del nombre d'adults- amb fills i filles a càrrec.

3	***Definició de les partides de despesa***	Definició de les partides següents: alimentació, higiene, roba i calçat, educació, lleure i joguines, sanitat, mobles i estris, habitatge, costos corrents de l'habitatge, transport, conciliació i despeses extraordinàries.
4	***Selecció de la mostra rellevant de l'EPF***	Els principals criteris de selecció són: (i) llars segons la definició del punt 1, (ii) almenys una persona adulta treballa a la llar,[33] (iii) es considera fill o filla a càrrec qualsevol menor de 18 anys que no treballi, (iv) no es consideren llars amb menors de 16 o 17 anys treballant..
5	***Selecció de la cistella de béns i serveis***	Per a les partides en què no s'utilitza l'EPF, s'estableix una llista de productes i quantitats basades en altres fonts de dades i en la consulta de preus en botigues d'àmbit estatal.
6	***Càlcul de cada partida***	Per a cada partida es calcula el cost que hi està associat en funció dels criteris establerts anteriorment.
7	***Agregació dels càlculs***	S'agreguen els càlculs del pas anterior per obtenir els resultats totals.

33 El motiu d'aquesta exclusió rau en el fet que, per a algunes partides, la situació d'atur pot esbiaixar a la baixa la despesa total. A més, per al càlcul de la partida de conciliació calia excloure aquesta opció.

Canvi metodològic i comparabilitat

En aquesta edició s'ha actualitzat la metodologia de les partides d'educació i alimentació. El canvi està motivat per la incorporació a l'Enquesta de Pressupostos Familiars de l'INE d'una nova classificació de despeses, que modifica la definició d'algunes partides de despesa utilitzades en l'estudi i impedeix comparar-les amb edicions anteriors. S'ha aprofitat aquest canvi per aproximar la partida d'educació amb dades de l'OCU i amb les tarifes oficials de menjador de cada comunitat autònoma, tenint en compte el percentatge de centres que disposen d'aquest servei en cada etapa educativa. Així, quan el centre no té menjador, el dinar s'imputa a la partida d'alimentació. Finalment, no s'inclou el transport escolar, que a la xarxa pública és gratuït per a l'alumnat amb dret a aquest servei.

Per garantir la comparabilitat temporal, el cost de la criança del 2024 s'ha recalculat amb aquesta nova metodologia. Per tant, les xifres del 2024 que es presenten en aquest informe difereixen de les publicades en l'edició anterior. La diferència entre totes dues es deu exclusivament al canvi metodològic i no a l'evolució dels preus ni a altres motius. Totes les variacions 2024-2026 que es presenten es calculen sobre la xifra recalculada i amb metodologies homogènies.

Aquest informe s'ha elaborat a partir de l'anàlisi feta
per ***KSNET, Knowledge Sharing Network, S.L.*** L'equip investigador ha estat format
per Mireia Álvarez, Elena Costas, Inés Salinas, María Sánchez, Laia Telechea i Pere A. Taberner.

Save the Children

CC BY NC SA

Edita:

Save the Children España
Noviembre 2026

Save the Children

